

Czas nas uczy pogody – Grażyna Łobaszewska

Widziałam wiatr o siwych włosach
Roznosił spokój wśród pól
W ciepłe babie lato kości grzał
A innym razem lasy kosił
Spadał ostrzem z gór
Młody był, Bogiem był i gnał
Wolny tak
Wiele dni, wiele lat
Czas nas uczy pogody
Zapłacze drogi, pomyli prawdy
Nim zboże oddzieli od trawy
Bronisz się, siejesz wiatr
Myślisz jestem tak młody
Czas nas uczy pogody
Tak od lat, tak od lat
Ilu ludzi czas wyleczył z ran
Zamienił w spokój burze krwi
Pewnie kiedyś tam
Pod jesień tak
Też czoło wypogodzi i wygładzi brwi
Widziałam dni w muzeach sennych
O wnętrzach zimnych jak mrok
Starsi ludzie w rogach wielkich sal
Księgi pięknych myśli pełne
Pokrył gruby kurz
Herbaty smak, kapci miękkich szum
Spokój serc
Wiele dni, wiele lat
Czas nas uczy pogody
Zapłacze drogi, pomyli prawdy
Nim zboże oddzieli od trawy
Bronisz się, siejesz wiatr
Myślisz jestem tak młody
Czas nas uczy pogody
Tak od lat, tak od lat
Wiele dni, wiele lat

Czas nas uczy pogody
Zapłaczę drogi, pomyli prawdy
Nim zboże oddzieli od trawy
Bronisz się, siejesz wiatr
Myślisz jestem tak młody
Czas nas uczy pogody
Tak od lat, tak od lat
Wiele dni, wiele lat
Czas nas uczy pogody
Zapłaczę drogi, pomyli prawdy
Nim zboże oddzieli od trawy
Bronisz się, siejesz wiatr
Myślisz jestem tak młody
Czas nas uczy pogody

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych